

พระราชบัญญัติ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ.2496

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ.2496

เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีธนาคารอาคารสงเคราะห์ขึ้น เพื่อช่วยเหลือทางการเงิน ให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัย ตามควรแก่ ทัศนภาพ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ.2496

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ธนาคาร หมายความว่า ธนาคารอาคารสงเคราะห์

ที่ดิน⁽²⁾ หมายความว่า ที่ดินที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยหรือที่เกี่ยวกับการอยู่อาศัย

อาคาร⁽³⁾ หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย หรือที่เกี่ยวกับการอยู่อาศัย หรือเพื่อประโยชน์ในการอยู่อาศัย

คณะกรรมการธนาคาร หมายความว่า คณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์

ผู้จัดการ หมายความว่า ผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การจัดตั้ง ทุน และเงินสำรอง

มาตรา 5⁽¹⁾ ให้จัดตั้งธนาคารขึ้นเรียกว่า ธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อส่งเสริมการนำเงินไปลงทุนเกี่ยวกับการจัดให้มีอาคาร

และหรือที่ดินตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้ธนาคารนี้เป็นนิติบุคคล

มาตรา 6 ให้กำหนดทุนของธนาคารเป็นจำนวนเงินไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดย

(ก) รัฐจ่ายให้เป็นทุนประเดิมยี่สิบล้านบาท

(ข) รัฐจ่ายเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ ตามที่เห็นสมควร

(ค) เงินร่วมทุนจากบุคคลอื่นใด ซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(2) ทุนของธนาคารตามวรรคหนึ่ง อาจเพิ่มขึ้นได้เป็นครั้งคราวตามความจำเป็น โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 7 เงินร่วมทุนจากบุคคลอื่นใดตามความในมาตรา 6 (ค) นั้นให้รัฐบาลค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ยในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าและไม่เกินร้อยละเจ็ดต่อปี ตามแต่คณะกรรมการธนาคารจะกำหนด

มาตรา 8 ให้ธนาคารตั้งเงินสำรองธรรมดาไว้เพื่อขาดทุน เงินสำรองนั้นให้สะสมขึ้นด้วยการจ่ายจากกำไรสุทธิในปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละยี่สิบแห่งกำไรสุทธิ ภายหลังจากที่ได้หักเงินไว้สำหรับหนี้ซึ่งทวงไม่ได้ และซึ่งเป็นที่สงสัยประการหนึ่ง สำหรับการเสื่อมค่าแห่งทรัพย์สินประการหนึ่ง และสำหรับรายจ่ายซึ่งนายธนาคารยอมกันเงินไว้จ่ายตามปกติ อีกประการหนึ่ง

เมื่อเงินสำรองธรรมดามีจำนวนถึงร้อยละร้อยแห่งทุนจำนวนลัพท์หรือมากกว่านั้นแล้ว คณะกรรมการธนาคารจะลดจำนวนที่จะต้องจ่ายรายปี เพื่อสะสมก็ได้

มาตรา 9 เงินสำรองธรรมดานี้จะนำออกใช้ได้ ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการธนาคารด้วยความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา 10⁽³⁾ กำไรสุทธิส่วนที่เหลือภายหลังที่ได้หักตามความในมาตรา 8 แล้ว ให้สะสมไว้สำหรับใช้ในกิจการของธนาคาร

มาตรา 11 ให้ธนาคารจัดตั้งสำนักงานแห่งใหญ่ในจังหวัดพระนคร และจะตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดในราชอาณาจักรก็ได้

หมวด 2

การกำกับ การควบคุม และการจัดการ

มาตรา 12 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของธนาคาร

มาตรา 13⁽¹⁾ ให้มีคณะกรรมการธนาคารคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินเจ็ดคน ในจำนวนนี้ให้มีกรรมการการเคหะแห่งชาติหนึ่งคน และผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน ให้

ผู้จัดการเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง

ประธานกรรมการ กรรมการ และผู้จัดการนั้น ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยและให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง

มาตรา 14⁽²⁾ ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการ คือ

(1) มีส่วนได้เสียในสัญญากับธนาคารหรือในกิจการที่กระทำให้แก่ธนาคาร ทั้งนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัด กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น

(2) เป็นพนักงานของธนาคาร

(3) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา 15⁽³⁾ ให้ประธานกรรมการและกรรมการดำรงตำแหน่งสองปี

ประธานกรรมการและกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกก็ได้

มาตรา 16 ประธานกรรมการและกรรมการย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระตามความในมาตรา 15 เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(4) เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 14

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ ให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการเข้าแทน แล้วแต่กรณี ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนนี้ ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 17⁽⁴⁾ ให้คณะกรรมการธนาคารมีอำนาจหน้าที่กำกับ ควบคุมและอำนวยความสะดวกของธนาคาร อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) ดำเนินกิจการตามมาตรา 27

(2) วางข้อบังคับการประชุมและดำเนินการของคณะกรรมการธนาคารและคณะกรรมการบริหาร

(3) วางข้อบังคับว่าด้วยระเบียบปฏิบัติงานของพนักงานธนาคาร

(4) วางข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานของธนาคาร

(5) แต่งตั้งและถอดถอนพนักงานธนาคาร และกำหนดอัตราเงินเดือนผู้จัดการและพนักงานธนาคาร ตลอดจนเรียกประกันจากพนักงานธนาคารเพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต

ข้อบังคับตาม (3) และ (4) และการกำหนดอัตราเงินเดือนผู้จัดการและพนักงานธนาคาร ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา 18⁽⁵⁾ ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการธนาคารดำเนินตามนโยบายซึ่งรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 19 ให้คณะกรรมการธนาคารเป็นผู้แทนธนาคาร ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก แต่คณะกรรมการธนาคารจะมอบหมายให้คณะกรรมการบริหารหรือผู้จัดการเป็นผู้แทนก็ได้

มาตรา 20 ให้คณะกรรมการธนาคารทำรายงานปีละครั้ง เสนอรัฐมนตรีรายงานนี้ให้แสดงบัญชีงบดุล บัญชีกำไรขาดทุน เพียงสิ้นปี และให้กล่าวถึงผลงานในปีที่ล่วงแล้วของธนาคาร

มาตรา 21⁽¹⁾ คณะกรรมการธนาคารมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้จัดการและกรรมการ อย่างน้อยสองคนแต่ไม่เกินสี่คนในจำนวนนี้ให้มีกรรมการจากการเคหะแห่งชาติหนึ่งคน

ให้คณะกรรมการธนาคารเลือกตั้งกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการบริหาร

ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารดำรงตำแหน่งหนึ่งปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ได้ แต่การดำรงตำแหน่งจะต้องสิ้นสุดลงในเมื่อออกจากตำแหน่งกรรมการธนาคาร

มาตรา 22 ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคาร แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบทั่วไปหรือคำสั่งเฉพาะเรื่องซึ่งคณะกรรมการธนาคารกำหนด

มาตรา 23⁽²⁾ ให้ผู้จัดการมีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการธนาคารหรือคณะกรรมการบริหารจะมอบหมาย และให้ได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการธนาคารกำหนด

ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ผู้จัดการเป็นผู้แทนธนาคาร เพื่อการนี้ผู้จัดการจะมอบอำนาจให้พนักงานของธนาคาร ผู้ใดปฏิบัติกิจการแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อบังคับของธนาคาร

มาตรา 24 ผู้จัดการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นผู้มึลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 14 (1) และ (3)

มาตรา 25 ประธานกรรมการ กรรมการ และกรรมการบริหารย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 26 ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการบริหาร ผู้จัดการ และพนักงานธนาคาร อาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด 3

ธุรกิจของธนาคาร

มาตรา 27⁽³⁾ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ธนาคารประกอบธุรกิจเพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือให้นำเงินไปลงทุนเกี่ยวกับการจัดให้มีอาคาร และหรือที่ดินต่อไปนี้

(1) ให้กู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ดังต่อไปนี้

- (ก) เพื่อผู้กู้จักได้ใช้ซื้อที่ดินหรืออาคารเป็นของตนเอง
 - (ข) เพื่อผู้กู้จักได้ใช้สำหรับสร้าง ขยาย หรือซ่อมแซมอาคารของตนเอง
 - (ค) เพื่อผู้กู้จักได้ใช้ไถ่ถอนจำนองอันผูกพันที่ดินหรืออาคารของตนเอง
 - (ง) เพื่อผู้กู้จักได้ใช้ไถ่คืนซึ่งการขายฝากที่ดินหรืออาคารของตนเอง
 - (จ) เพื่อผู้กู้จักได้ใช้ในการลงทุนจัดกิจการเคหะ
- (2) รับจำนำหรือจำนองทรัพย์สินเพื่อเป็นประกันเงินกู้ยืม
- (3) รับฝากเงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม หรือเมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้
- (4) กิจการอันพึงเป็นงานธนาคารตามที่จะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้ประกอบได้ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 28 เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ธนาคารจะออกและขายพันธบัตร หรือหุ้นกู้ หรือกู้ยืมเงิน โดยวิธีอื่น เพื่อเพิ่มกำลังดำเนินการก็ได้

พันธบัตร หุ้นกู้ และเงินกู้ยืมที่กล่าวมานั้น ให้รัฐบาลค้ำประกันการชำระคืนเงินคืน และการชำระดอกเบี้ย

มาตรา 29 ในการที่ธนาคารจะให้บุคคลใดกู้ยืมเงินไป ธนาคารมีสิทธิที่จะเรียกร้องให้ผู้กู้เอาประกันภัย หรือคงให้มีการเอาประกันภัยไว้ ซึ่งทรัพย์สินที่จำนำหรือจำนองไว้ให้แก่ธนาคาร เพื่อเป็นหลักประกันเงินกู้ยืมนั้นจนเป็นที่พอใจแก่ธนาคาร

ในกรณีที่หลักประกันที่ไว้ไว้่นั้นเสื่อมค่าลงกว่าร้อยละยี่สิบ ธนาคารมีสิทธิที่จะเรียกร้องให้ผู้กู้เอาหลักประกันอื่นมาเพิ่มให้บริบูรณ์ภายในเวลาอันสมควร

มาตรา 30⁽¹⁾ ในการให้กู้ยืมเงิน ให้ธนาคารเรียกประกันจากผู้กู้โดยการจำนำหรือจำนองทรัพย์สิน แต่ถ้าผู้กู้หาประกันดังกล่าวไม่ได้ ธนาคารจะให้กู้ยืมโดยวิธีผ่อนจ่ายเงินให้เป็นงวด โดยมีบุคคลซึ่งมีหลักฐานเชื่อถือได้เป็นผู้ค้ำประกันก็ได้

หมวด 4

การคุ้มครองธนาคาร

มาตรา 31 เมื่อธนาคารได้ให้บุคคลใดกู้ยืมเงินไป ธนาคารอาจบอกกล่าวให้ชำระเงินกู้ยืมที่ค้างชำระคืนทั้งหมด ไม่ว่าจะมิชอบตกลงเป็นอย่างอื่นหรือไม่ในกรณีต่อไปนี้

- (ก) ปรากฏแก่คณะกรรมการธนาคารว่า ในการขอกู้ยืมเงินนั้น ได้มีการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ

- (ข) ผู้กู้ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงที่ได้ให้ไว้กับธนาคารในเรื่องเงินกู้ยืมนั้น
- (ค) ผู้กู้ได้ทำให้น้อยถอยลงซึ่งประกันอันได้ให้ไว้ หรือ
- (ง) ปรากฏแก่คณะกรรมการธนาคารว่า ผู้กู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

มาตรา 32 ในการสร้าง ขยาย หรือซ่อมแซมอาคาร โดยใช้เงินกู้ยืมจากธนาคาร คณะกรรมการธนาคารมีอำนาจสั่งให้พนักงานธนาคารเข้าตรวจสอบดูการทำงานที่ทำได้ทุกระยะเพื่อทราบว่าผู้กู้ได้ปฏิบัติตามข้อผูกพันหรือไม่

หมวด 5

การบัญชี การสอบ และการตรวจ

มาตรา 33 ให้คณะกรรมการธนาคารวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้อง แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำและมีสมุดบัญชีลงรายการ

- (ก) การรับและจ่ายเงิน
- (ข) สินทรัพย์ และหนี้สิน ซึ่งแสดงการทำงานที่เป็นอยู่ตามจริง และตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา 34⁽¹⁾ ทุกปี ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีธนาคาร

มาตรา 35 ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของธนาคาร ในเวลาอันสมควร ได้ทุกเมื่อ และเพื่อการสอบบัญชีให้มีอำนาจได้ถามสอบสวนประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการบริหารผู้จัดการ หรือพนักงานธนาคาร

มาตรา 36⁽²⁾ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานว่าด้วยข้อความคำชี้แจงอันควรแก่การสอบบัญชีที่ได้รับ ตลอดจนความสมบูรณ์ของสมุดบัญชีที่ธนาคารรักษาอยู่และต้องแถลงด้วยว่า

- (ก) งบดุล และบัญชีซึ่งตรวจสอบนั้นถูกต้องตรงกับสมุดบัญชีเพียง ไรหรือไม่
- (ข) งบดุล และบัญชีซึ่งตรวจสอบนั้นแสดงการทำงานของธนาคารที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควร ตามข้อความคำชี้แจงและความรู้ของผู้สอบบัญชีเพียง ไรหรือไม่

มาตรา 37⁽³⁾ ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจบัญชีของธนาคารในเมื่อรัฐมนตรีร้องขอ

มาตรา 38 ภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันหลังจากวันสิ้นปีบัญชีของธนาคารธนาคารจะต้องโฆษณารายงานประจำปี แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนเพียงสิ้นปีบัญชี พร้อมกับรายงานของผู้สอบบัญชีที่คณะกรรมการ ธนาคารตั้งขึ้นตามความในมาตรา 34

มาตรา 38 ทวิ⁽⁴⁾ ให้ธนาคารจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์อื่น ๆ เพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานในธนาคารและครอบครัวตาม
ข้อบังคับที่คณะกรรมการธนาคารวางไว้

หมวด 6

บทเบ็ดเสร็จ

มาตรา 39 ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างธนาคาร กรรมการและบุคคลภายนอกนั้น ให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยตัวการตัวแทนบังคับโดยอนุโลม

อย่างไรก็ดี กรรมการจะไม่ต้องรับผิดชอบในรายจ่ายใด ๆ หรือการเสียหายใด ๆ อันเกิดแก่ธนาคาร เพราะ

(ก) การกระทำของกรรมการอื่นใด หรือการกระทำของพนักงานหรือลูกจ้างของธนาคาร หรือ

(ข) ความไม่เพียงพอหรือความบกพร่องในค่าหรือสิทธิเหนือทรัพย์สินหรือหลักประกันที่ได้มาหรือรับเอาไว้ในนามของ
ธนาคาร หรือ

(ค) การมีหนี้สินส่วนตัว การล้มละลาย หรือการละเมิดของลูกหนี้ของธนาคาร

ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่รายจ่ายหรือการเสียหายเช่นว่านี้ได้เกิดขึ้นจากการกระทำโดยจงใจ หรือโดยความประมาทเลินเล่อของ
ตนเอง

หมวด 7

บทกำหนดโทษ

มาตรา 40 ผู้ใดจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ หรือยินยอมให้ผู้ใดแจ้งข้อความที่ตนรู้ว่าเป็นเท็จ และข้อความนั้นปรากฏอยู่
ในตราสารใด ๆ บรรดาที่ส่งให้แก่ธนาคารเพื่อเป็นหรือชวนให้เข้าใจว่าเป็นหลักประกันเงินที่ธนาคารให้กู้ยืม มีความผิดต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 41 ผู้ใดใช้ชื่อของธนาคาร ในหนังสือชี้ชวนหรือแจ้งความใด ๆ โดยมิได้รับความยินยอมจากธนาคารเป็นหนังสือ มี
ความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 42 ประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้จัดการ เปิดเผยหรือใช้เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งข้อความที่บุคคลผู้
มาขอความอุปการะในทางธุรกิจได้แจ้งแก่ธนาคารหรือกรรมการใด ๆ ของธนาคาร นอกจากในกรณีที่ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนใน
ฐานะที่เป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้จัดการมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 43 ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างของธนาคารก็ดี ผู้สอบบัญชี หรือผู้ตรวจบัญชีของธนาคารก็ดี ผู้ใดแจ้งหรือยินยอมให้มีการแจ้งแก่บุคคลผู้ไม่มีสิทธิที่จะได้ทราบตามกฎหมาย ซึ่งข้อความเกี่ยวกับกิจการของธนาคาร หรือยินยอมให้ผู้นั้นตรวจหรือดูสมุดบัญชี หรือเอกสารของธนาคาร หรือซึ่งอยู่ในความครอบครองของธนาคาร บรรดาที่เกี่ยวกับธุรกิจของธนาคาร มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

บทเฉพาะกาล

พระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496 ได้กำหนดทุนของธนาคารเป็นจำนวนเงินไม่เกินห้าร้อยล้านบาท ทำให้การให้บริการเงินกู้แก่ประชาชนเพื่อช่วยเหลือให้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองอยู่ในวงจำกัด ประกอบกับธนาคารขยายการให้บริการเงินกู้ในอัตราส่วนที่สูงกว่าการเพิ่มของเงินทุนของธนาคารทุกปี ทำให้อัตราส่วนเงินกองทุนของธนาคารต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคาร มีแนวโน้มลดลงทุกปี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับทุน โดยกำหนดให้สามารถตราพระราชกฤษฎีกาเพิ่มทุนของธนาคารได้ตามความจำเป็นในการขยายกิจการของธนาคาร เพื่อให้ธนาคารสามารถขยายการให้บริการด้านสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแก่ประชาชนได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น และให้อัตราส่วนของเงินกองทุนของธนาคารต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม อันจะยังผลให้การบริหารของธนาคารในเรื่องดังกล่าวมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้